

med Hensyn til dette Projekts Løsning lige saa godt i Aar kunde være gaaet til at revidere Fiskeriloven som til næste Aar.

Der er meget, der taler for, at vi saa snart som muligt faar en Forandring i de bestaaende Fiskeriforhold derovre. De nuværende Forhold er for det første meget for kostbare for Staten og for det andet i flere Retninger meget uheldige, navnlig virker Fiskegaarden ved Frisen-vold meget uheldigt, ja, man kan sige, den virker skadeligt. Den virker nemlig meget generende for den Befolkning, der befatter sig med Fiskeriet, og virker i Virkeligheden ogsaa skadeligt paa Fiskebestanden, idet den forhindrer de kønsmodne Fisk i at komme op til deres egentlige naturlige Legeplads. Saa vidt jeg ved, holder man Fiskene indespærrede der omtrent et halvt Aar, og det er i Virkeligheden Dyrplageri. Det hænder ogsaa, at disse arme Fisk, der skal gaa indespærret der, har slidt Hovedet helt op for at prøve paa at komme ud. En hel Del af Beboerne har andraget om at faa denne Fiskegaard nedlagt, og det er ogsaa den Vej, vi skal frem. Det er der sikkert ingen Tvivl om.

Den tredie Grund, Ministeren anfører for at udsætte Lovens Revision, er den, at Ministeren endnu ikke er klar over, hvilken Stilling til Trækkevejen ved Gudenaå han vil tage. Der er nemlig af Staten anlagt en Trækkevej, og denne bliver endnu vedligeholdt af Staten. For-maalet med Trækkevejen var at lave en Pramfart mellem Randers og Silkeborg, og Vedligeholdelsen af denne koster Staten adskillige Tusind om Aaret. Men den er ikke til Spor af Nytte, thi Pramfarten er nu en saga blott, der er ingen, saa af den Grund behøver Ministeren ikke at udskyde Lovens Revision endnu et Aar, for den Trækkevej kan udmærket godt nedlægges, og det bør ske snarest muligt. Men da Ministeren meget ønsker at faa Lovens Revision udsat, skal jeg ikke mod-sætte mig det.

Alfred Christensen: Saaledes som Lovforslaget er motiveret, forekommer det mig, at der ikke er nogen Vej til at komme udenom det, og der kan ikke ske nogen større Skade derved, om end jeg som den sidste ærede Taler neppe tror, at Land-brugsministeriet til næste Aar vil være færdigt med alt Arbejdet vedrørende Kraftanlæg o. s. v., som er bebudet her i Motiverne. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtigt Fremme. Men hvad angaar Aaens

Benyttelse til Vandkraft, Fiskegaardens eventuelle Nedlæggelse og den specielle Lovgivnings Ophævelse for Gudenaåens Vedkommende, saa at Aaen falder ind under de almindelige Ferskvandsfiskerilovbestem-melser, maa jeg selvfølgelig paa dette Tidspunkt af Sagen tage et almindeligt Forbehold.

Johan Knudsen: Ogsaa jeg indser Betimeligheden af det foreliggende Lov-forslag og kan derfor paa min Gruppes Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Landbrugsministeren (Anders Niel-sen): Det glæder mig, at man fra alle Sider erkender Rigtigheden af Motiverin-gen af, at Revisionsfristen for Loven angaaende Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaåen forlænges saaledes som her fore-slaaet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at lade denne specielle Lovgivning falde sammen med den almindelige Ferskvands-fiskerilovgivning ved den kommende Re-vision skal jeg sige, at det er en Tanke, jeg har beskæftiget mig med allerede af den Grund, at der foreligger for mig Ønske om en almindelig Revision af Ferskvands-lovgivningen, og naar de Forhold, der be-grunder, at man opretholder en særlig Lovgivning, bortfalder, er det rimeligt, at man søger at tage det hele under eet i Fremtiden.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Vand-kraftens Benyttelse ved selvfølgelig saavel det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at dette Spørgsmaal sorterer under Ministeren for offentlige Arbejder og ikke under mig, men det har ikke særlig været Hensynet til dette Spørgsmaal, der har foranlediget mig til at faa Revisionsfristen udsat. Det har været medvirkende, det er sikkert nok, men jeg gaar ud fra, at naar Ministeren for offentlige Arbejder, uagtet Betænkningen fra Kommissionen har foreligget over et Aar, endnu ikke har taget det Spørgs-maal op, kan Landbrugsministeriet ikke vedblive at vente paa, at Ministeriet for offentlige Arbejder vil gøre Forslag i den Retning. Men Hovedmotivet til at begære Rigsdagens Tilslutning til Revisionsfristens Forlængelse er det Andragende, der var forelagt for Landbrugsministeriet med Hen-syn til Fiskegaarden. Og Hovedsagen er dog, at samtlige Gruppeordførere er enige om, at Revisionsfristen bør forlænges. Det